

Foreningen som Betingelse for Tilladelse til at holde Auktioner, tværtimod maa det være et Gode, at Landboerne i saa stort Tal som muligt er Medlemmer enten af en Husmands- eller af en Landboforening. Man maa ikke hemme Adgangen til disse Foreninger, mange Steder koster det maa-ske kun 1 Kr. at blive Medlem, men Lovgivningsmagten maa ikke gribe ind og gøre det vanskeligt at blive Medlem. At der har været og fremdeles er let Adgang til at blive Medlem af Hads Herreds Landboforening, maa man finde sig i, det maa være, som Foreningen nu en Gang har ordnet sig.

Der foreslaas en anden og en god Regel i § 1, nemlig at der ikke maa oprettes Foreninger udelukkende for at omgaa Loven, idet den oprettede Forening skal have som Hovedopgave at gavne Landbruget for at faa Ret til at holde Auktion for sine egne Medlemmer. Denne Regel kan jeg fuldkommen billige, den indeholder tilstrækkelig Garanti imod Misbrug. Jeg ved vel, at der er Steder, hvor den vil virke hemmende, idet man enkelte Steder i Jylland og paa Bornholm har oprettet særlige Auktionsforeninger, men selv om de administrerer sundt og forstandigt paa Bornholm, maa de finde sig i denne Regel, der er nødvendig.

Bestemmelsen om, at det kun skal være Husdyr og Landbrugsprodukter, der kan sælges ved disse Auktioner, finder jeg rimelig. Vel sælges der nu paa disse Auktioner en Del Redskaber og Maskiner, og jeg vilde finde det rimeligt, om man fremdeles fik Lov til at sælge disse. Jeg vil gerne deltage i en Forhandling derom, men det skal ikke stilles op som et bestemt Krav.

Saa staar der, at Auktionerne skal finde Sted paa de i Bemyndigelsen fastsatte Pladser. Hvis § 1 ændres saaledes, som jeg haaber og ønsker, bliver der ikke Tale om nogen Bemyndigelse, og saa maa der være andre end Ministeren, der skal godkende Pladsen, antagelig Herredsfogeden, og det finder jeg rimeligt. Jeg vilde finde det heldigt, om man tillige fik Lov til at holde Auktion over Besætningen paa en Gaard, naar den er solgt, naar der kun maa sælges, hvad der tilhører en enkelt Mand, og ikke, hvad der er bragt sammen fra forskellige Steder.

Der er et Punkt i Lovforslaget, der er noget uklart. Ved de fleste Husmands- og Landboforeningsauktioner sælges der en Del underhaanden uden Opraab, det har altid været lovligt og vil fremdeles være det. Jeg har Grund til at tro, at det

har været Udvalgets Mening, at det skulde være lovligt, men det staar ikke i Paragraffen. Det maa drøftes i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat. Jeg mener, at man ikke skal forbyde et ellers lovligt Salg.

Bestemmelsen om 1 pCt. i Salær af det, der har været opraabt, hvis det sælges senere, naar det er indført i Bøgerne som solgt, finder jeg rimelig, ellers kunde det føre til, at man lod være at sælge ved Hammerslag og solgte det bagefter og saaledes unddrog Staten og Foreningerne den retsmæssige Fortjeneste. Derfor finder jeg denne Bestemmelse rimelig.

I § 2 staar der, at Inkassator skal godkendes af Justitsministeren. Det er meget muligt, at der maa en saadan Godkendelse til, men jeg vil dog advare imod, at man igen kommer ind i den gamle Skure; at det absolut skal være en Herredsfuld-mægtig eller en Jurist, der skal være Inkassator. Vi maa ikke opretholde det Monopol, der har gjort saa megen Skade tidligere. Vi maa lade Landboforeningerne selv bestemme, hvem der skal være Inkassator, og kun lade Justitsministeren vaage over, at det er hæderlige og vederhæftige Personer. Det maa ikke være saadan, at det absolut skal være en Jurist. Hvis det skulde være Meningen, er jeg i høj Grad imod en saadan Bestemmelse.

Saa er der Stridspunktet om, hvor stort Salæret eller Afgiften til Staten skal være. Det glæder mig, at den højtærede Justitsminister er gaaet med til Rigsdagsmedlemmernes Indstilling i Udvalget, nemlig at Salæret skal være 1 pCt. Jeg ved fra anden Side, og det er ogsaa blevet fremhævet af den højtærede Justitsminister, at der ønskedes en højere Afgift, nemlig 2 pCt. Jeg mener, at 1 pCt. er rigeligt og rundeligt. Man maa huske paa, at det dog er i høj Grad tvivlsomt, hvorvidt Foreningerne vil blive dømt ved de Søgmaal, der er rejste. Jeg maa pege paa, at i Bemærkningerne til Lovforslaget staar der udtrykkeligt: „Man erkender, at selve Retsspørgsmaalet, om disse Auktioner efter de gældende Regler er offentlige eller private, kan anses for tvivlsomt“. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at 1 pCt. maa være en rimelig Afgift, saa meget mere, som meget af det, der sælges paa disse Auktioner, alligevel ikke vilde være blevet solgt ved offentlige Auktioner. Naar man tager Hensyn til disse to Ting, forekommer det mig, at 1 pCt. er et rimeligt Salær, og at Statskas-